

Gerard Kramer

In gelijkheid van: lijkend op of identiek met?

WoordStudie

Romeinen 8:3; Filippenzen 2:7

Paulus heeft een aantal bijzondere uitspraken gedaan over de mensheid van Christus. Die uitspraken moeten echter wel goed vertaald en verklaard worden. Paulus heeft de heerlijkheid en de grootheid van de Mens Christus Jezus willen onderstrepen door iets te zeggen over Zijn menswording. Onze bewondering voor de Heer Jezus zal daardoor toenemen.

Als we deze uitspraken echter verkeerd vertalen en verklaren, kunnen er helaas conclusies uit worden getrokken die aan Zijn heerlijkheid tekort doen. Het betreft delen van Romeinen 8:3 en Filippenzen 2:7.

Romeinen 8:3

Paulus schrijft hier o.a. de woorden: '(...) doordat Hij Zijn eigen Zoon in een [gedaante] gelijk aan [het] vlees van [de] zonde en voor [de] zonde heeft gezonden'. Het gaat om de woordgroep 'in een [gedaante] gelijk aan [het] vlees van [de] zonde'. In het Grieks is dit: *en hoomoioomati sarkos hamartias*.

De woorden 'het vlees van de zonde' kunnen worden weergegeven als: 'het zondige vlees'. En inderdaad, ons lichaam is helaas maar al te vaak het instrument waarmee wij zondigen. Het wordt dan gebruikt als de uitvoerende instantie van wat wij, zondige mensen, met onze zondige natuur hebben uitgedacht. Onze

voeten gaan naar verkeerde plaatsen, onze handen verrichten verkeerde handelingen, onze lippen vormen de verkeerde woorden, enzovoort. Ons verstand denkt uit, ons lichaam voert uit. Wil Paulus nu zeggen dat de Vader Zijn eigen Zoon als een zondig mens in de wereld heeft gestuurd? Vanzelfsprekend niet! Christus heeft immers geen zonde *gekend* (2 Kor. 5:21), en geen zonde *gedaan* (1 Petr. 2:22). In Hem *is* geen zonde (1 Joh. 3:5).

Wat Paulus in Romeinen 8:3 letterlijk zegt, is dat de Vader de Zoon zond *in gelijkheid* (Gr. *en hoomioomati*) van het vlees van de zonde. Oftewel: de lichamelijke gestalte, het lichaam van de Heer Jezus *zag er precies zo uit als het lichaam van ons zondige mensen*. Wij zondigen met en in ons lichaam. De Heer deed dit uiteraard niet. Maar al was en bleef Hij in de gedaante van God, Hij is wél volledig Mens geworden (vgl. ook Hebr. 2:14). En Hij werd als zodanig door de Vader gezonden. Zijn lichaam leek precies op dat van ons – want dát is wat Gr. *homoiooma* ten diepste aangeeft: overeenstemming, treffende gelijkenis! Zie ook Hebr. 4:15, waar staat dat Hij in *alle* dingen verzocht is als wij, met uitzondering van de zonde. Hij was waarachtig Mens!

Filippenzen 2:7

Paulus beschrijft in Filippenzen 2 op welke manieren Christus Jezus ‘Zichzelf ontledigd heeft, [de] gestalte van een slaaf aannemend, de mensen gelijk wordend’. Dat laatste stukje, ‘de mensen gelijk wordend’, is letterlijk: ‘*in gelijkheid* (Gr. *en hoomioomati*) van mensen geworden of geboren’.

Wil Paulus hier nu zeggen dat Christus niet werkelijk mens was, maar slechts op de mensen *leek*? Dus dat hij slechts in schijn mens was? Dat laatste was de dwaling van de gnostisch denkende docetisten in de eerste eeuwen van onze jaartelling, die beweerden dat Christus’ lichamelijke slechts schijn was, dat Hij slechts een schijnlichaam had (van Gr. *dokeoo* = schijnen). Nee, wat Paulus wil aangeven is een bijzondere *overeenkomst* tussen Christus Jezus en ons, en dat is de *geboorte*. Hij is *in gelijkheid van mensen geboren*, oftewel *als mens geboren*. Hij is *op dezelfde manier* mens geworden als alle mensen, namelijk door geboorte, en wel, zoals Paulus elders schrijft, uit een vrouw (Gal. 4:4).

Maar ook hier geldt: Hij bleef God! Nooit is de Heer Jezus opgehouden God te zijn. Hij was en blijft de Eeuwige God. Maar Hij is daarnaast in de volheid van de tijd geworden wat Hij van tevoren *niet* was, namelijk *Mens*! Daarom kon deze unieke Man, God en Mens in één Persoon, de Vader vragen Hem nu ook als Mens te verheerlijken met de heerlijkheid die Hij van eeuwigheid als God de Zoon had

bezeten (Joh. 17:5). Hij zou immers naar de Vader terugkeren, maar nu ook als Mens, en als zodanig kon Hij deze wens bij de Vader neerleggen. Goddelijke, hemelse heerlijkheid had Hij van eeuwigheid, voordat de wereld was, bij de Vader bezeten. Op diezelfde heerlijkheid maakte Hij nu volkomen terecht aanspraak, nu Hij zich achter het werk plaatste dat Hij in gehoorzaamheid aan de Vader als Mens op aarde had volbracht.

Durft iemand nog te zeggen dat deze woorden werden uitgesproken door iemand die zondigen kon? Of door iemand die dat dan misschien wel kon, maar niet gedaan heeft? Kon zo iemand aanspraak maken op een eeuwige, goddelijke heerlijkheid? De Heer Jezus vroeg om deze heerlijkheid met alle vrijmoedigheid, volkomen terecht, en wij kunnen en willen niet anders dan Hem daarom aanbidden. Hem zij de glorie!

Oude Sporen 2016

